

Semper eadem

by FreakOnLeash

Category: Harry Potter

Genre: Angst, Drama

Language: Czech

Characters: Draco M., Harry P.

Status: In-Progress

Published: 2016-04-14 18:42:12

Updated: 2016-04-18 17:47:01

Packaged: 2016-04-27 17:02:58

Rating: K+

Chapters: 4

Words: 5,738

Publisher: www.fanfiction.net

Summary: Po Voldemortově smrti se vytrácejí nenávist a rivalita mezi Harrym a Dracem. Jak dopadne jejich vztah? Stanou se přáteli nebo i náčelníky?

1. I

Harry se vzbudil ve třetí hodiny ráno zbrocený potem. Posadil se na posteli a zprudka oddechoval. Okamžik trvalo než si uvědomil, že se nic z jeho snu nestalo. Když se jeho dech uklidnil a srdce bujilo pomaleji, zamyslel se nad tím, co se mu zdálo. Vybavil se mu jasné bledé krvavé obličej rámovaný blondými vlasy vzhlédající k němu mrtvým výtěm. Už to bylo o něco málo. Zdálo se mu o tom, že Malfoy tehdy v úžasném úžasném úžasném... Už zase. Harry se se zatnutým zubama snažil potlačit nutkavou potřebu jít zkontrolovat, zda je Malfoy v pořádku. Je zraněn a v bezvědomí, nevím, by si ho. Ale někdo by Harryho mohl vidět, jak vychází z Dracovy ložnice. Jak by vysvětlil, co tam dělal? Musel by se přiznat k tomu, že se o Malfoye bojí?

Harry si byl velice dobře vědom, že trpí a že je obsesivní - potřebou věchny ochraňovat. Dusil se vinou za smrt věch, který Voldemort zabil. Zároveň byl unavený z toho, že od něj věchni očekávají sálů a statečnost. Bylo mu špatná a bál se to dělat najevo, proto že by mohl věchny zklamat, o věchny přit. V domě na Grimmauldově náměstí - byl ale minimálně jeden člověk, který mu bylo mnohem blíže. Harryho myšlenky se opět zatoulaly Dracovým směrem. Jak mu asi bude, až se probudí? Jeho otec je mrtvý, matka u svatého Munga a on leží - v domě svého někdejšího hlavního nepřítele nemohoucí a bezbranný. Harry se rozhodl, že se mu bude snažit navrát do reality co nejvíce ulehčit.

Aniž by chtěl, vrátil se v myšlenkách k Bitvě o Bradavice. Poté, co zabil Voldemorta, se doslova brodil mrtvými těly do Velké Sály, kde byli shromážděni věchni zranění. Bylo jich

tolik, Á½e je nemocnice sv. Munga nebyla schopna pojmout. Molly tehdy navrhla, Á½e se z bÁ½valÁ½ho sÁ½dla FÁ½nixova Á½Á½du mÁ½-Á½e stÁ½t doÁ½asnÁ½> Á½toÁ½.iÁ½tÁ½> pro ranÁ½>nÁ½, kterÁ½ zvlÁ½dnou oÁ½jetÁ½mit Harry a jeho pÁ½Á½telÁ½. NÁ½pad to byl vskutku spÁ½snÁ½½. Á½etnÁ½ loÁ½½nice se zaplnily ranÁ½>nÁ½mi, kteÁ½Á½- se dÁ½-ky MollyinÁ½ laskavÁ½ pÁ½Á½.i a vÁ½bornÁ½ kuchyni rychle zotavovali. Harry pomÁ½hal panÁ½-WeasleyovÁ½, kde jen mohl. UmÁ½val nÁ½dobÁ½-, vymÁ½>Á½oval obvazy, roznÁ½Á½el jÁ½-dlo. TuÁ½il, Á½e starost o zranÁ½>nÁ½ dÁ½vÁ½; Molly moÁ½nost nemyslet tolik na Fredovu smrt. On sÁ½m cÁ½-til, Á½e ho prÁ½ce odvÁ½dÁ½- od traumatickÁ½ch vzpomÁ½nek. S o to vÁ½tÁ½Á½- silou ale zaÁ½toÁ½ily ve chvÁ½li, kdy nastal klid. V noci Harryho zasÁ½hla tÁ½ha minulosti jako Á½Á½-tÁ½-cÁ½- se vlak.

V tuto chvÁ½li se pod kÁ½Á½dly Molly WeasleyovÁ½ zotavovala ze svÁ½ch zranÁ½>nÁ½- Minerva McGonagallovi, kterou v lÁ½tÁ½> Á½ekala pÁ½Á½-prava novÁ½ho Á½kolnÁ½ho roku v BradavicÁ½ch. V loÁ½½nici o patro vÁ½Á½e se jeÁ½tÁ½> stÁ½le neprobral Draco Malfoy. Dle lÁ½kokouzelnÁ½-kÁ½- Draco omdlel vyÁ½erpÁ½nÁ½-m, nÁ½>kolik dnÁ½- pÁ½med Bitvou zÁ½mejmÁ½> nejedl a nespál, navÁ½-c byl krutÁ½> muÁ½-en. Molly mu pÁ½mipravovala vyÁ½ivovacÁ½-lektvary, jelikoÁ½ v bezvÁ½domÁ½- nebyl schopen pÁ½mijmout pevnou stravu. VÁ½ichni (moÁ½½nÁ½; aÁ½ na Rona) netrpÁ½livÁ½> Á½ekali, aÁ½ se probudÁ½-.

Harry uÁ½ do rÁ½na neusnul. AÁ½ se snaÁ½il sebevÁ½-c, kdykoliv upadal do spÁ½nku, rozbuÁ½ilo se mu srdce Á½zkostÁ½-. Nakonec byl tak vyÁ½erpanÁ½ marnÁ½mi pokusy usnout, Á½e se rozhodl vstÁ½t, sejÁ½-t dolÁ½- do kuchynÁ½ a uvaÁ½mit si Á½-aj. KdyÁ½ veÁ½el do tmavÁ½ sklepnÁ½-mÁ½stnosti, zjistil, Á½e Molly je takÁ½ vzhÁ½ru. PobÁ½hala nervÁ½znÁ½> kolem plotny a pÁ½mipravovala na tÁ½cek Á½-aj a suÁ½enky. JejÁ½- oÁ½.i byly zarudlÁ½ a na tvÁ½Á½ch mÁ½>la zaschlÁ½ slzy. Harry se tiÁ½e posadil ke stolu.

"DobrÁ½ rÁ½no, Molly," promluvil opatrnÁ½>. PanÁ½-Weasleyovi sebou Á½kubla a chytila se za srdce.

"Á½., Harry, dobrÁ½ rÁ½no, co Á½e jsi vzhÁ½ru tak Á½asnÁ½>? NemÁ½-Á½eÁ½; spÁ½t?" zahrnula ho otÁ½zkami a starostlivÁ½> si ho prohlÁ½-Á½ela.

"Ne," lhal Harry, "jen jsem se dnes vzbudil dÁ½Á½-ve, to se stÁ½vÁ½. A co vy? DÁ½je se nÁ½co?" Molly znervÁ½znÁ½>la. MÁ½vla rukou a nadechovala se, Á½e odpovÁ½-, ale pÁ½meruÁ½il ji hlasitÁ½ nÁ½Á½ek zeshora z jednÁ½ z loÁ½½nic. Harry se na ni zmatenÁ½> podÁ½val s otevÁ½menou pusou. NÁ½kdo (a Harry tuÁ½il kdo) kÁ½miÁ½-el bolestÁ½-. Mezi zÁ½chvaty bolesti bylo slyÁ½et zoufalÁ½ plÁ½Á½., Harrymu pÁ½mi tom zvuku tuhla krev v Á½ilÁ½ch. Molly si vyÁ½erpanÁ½> sedla naproti Harrymu a sloÁ½ila hlavu do dlanÁ½-.

"V noci se probral a od tÁ½ doby proÁ½Á½-vÁ½; straÁ½livou bolest. UÁ½ jsem mluvila se , nenÁ½- sÁ½m, zjevnÁ½> se jednÁ½ o jakousi kletbu, kterou seslal Voldemort prostÁ½mednictvÁ½-m ZnamenÁ½- zla na Smrtijedy. Tahle kletba mÁ½ propuknout v pÁ½Á½-padÁ½>, Á½e on sÁ½m zemÁ½me. Nikdo nevÁ½-, jak jim pomoci, nic nezabÁ½-rÁ½; nevÁ½-me, jak dlouho to bude trvat. OstatnÁ½- Smrtijedi takhle trpÁ½>li asi dvacetÁ½.tyÁ½mi hodin, nÁ½>kteÁ½Á½- se dÁ½Á½-ve bolestÁ½- zblÁ½znili, jeden se dokonce zabil...", zaÁ½eptala Molly. Harrymu pomalu dochÁ½zel vÁ½znam jejÁ½ch slov. Malfoy nelidsky trpÁ½- a moÁ½½nÁ½; to nepÁ½meÁ½ije. Voldemort se tedy postaral o to, aby jeho sluÁ½ebnÁ½-ci pÁ½Á½-Á½ernÁ½> trpÁ½>li nebo rovnou umÁ½eli s nÁ½-m. Harry byl v Á½oku a nechtÁ½>l uvÁ½>Á½mit, Á½e jim ten zmetek bude kazit Á½ivot i po smrti.

"Musíme mu alespoň od bolesti ulevit, co to pánjde. Podívám mu kašd dv hodiny lektvar a obkládám mu levou ruku studenými obklady. Přemstav si, že prvně, na co zeptal, když mohl mluvit, bylo, proč o něj tolik pečují, když provedl tolik zloho," Molly zakroutila nevěděcně hlavou a smutně se pousmála. Harry zadržel dech.

"Co jste mu na to odpověděl?" zeptal se očekávajíc napjatě odpověď.

"No, samozřejmě to, že si pán i zaslouží jako kašd jin. Jeho máma riskovala život, aby tě zachránila. To, že se o něj postarám, když nemá ona, je to nejmenší," chytla přmi těch slovech Harryho ruku. Přmi dal jí náušku sebou cukla a spáně vstala. Chopila se přmipraveněho áaje.

"Musím být, je áas na další lektvar," vychrlila cestou ke dveřm, ale Harry ji zadržel.

"Byla jste vzhůru celou noc, būte si lehnout, já se o to postarám," sebral jí z rukou podnos.

"Ale, Harry, já vím, že ho nemá; víš, kdybych to nezvládala, máš u přmce náu koho poprosit o pomoc, těma Hermionu," oponovala mu.

"Už jsem jasně řekl, Molly, būte spát, nebudeme přmce nikoho budit, to je nesmysl. Já to zvládnou," trval na svém. Molly ho ješ tě chvěli propalovala zkoumavým pohledem.

"Dobře, Harry, ale kdyby něco, klidně přmij. Tohle je lektvar, spolkne ho jen v přm padě, že nemá; zrovna káma a tohle je áaj, myslela jsem, že-" začala popisovat obsah těčku.

"Molly," oslovil ji Harry a propaloval ji pohledem.

"Už jdu," řekla a věhavě odcházela.

Když za sebou zavěla dveře ložnice, Harry se zhluboka nadechl a vydal se rychle po schodech nahoru. Najednou si nebyl tak jistě, že to zvládne. Molly tvrdila, že nemá; Draca říd, snad se i būla, že by mu ublížil. Harry si uvědomil, že k Dracovi necť nenávist, naopak cťtil podivnou sounáležitost. Oba kvěli Voldemortovi trpěli jako psi, i když kašd na jině straně. Zastavil se přm dveřmi do Dracovy ložnice, zaklepal a vzal za kliku. Z toho, co uviděl, se mu roztěsly ruce a mělem upustil podnos. Odložil ho raději rychle na stolek u postele. Draco byl přm-ěrně zpoceně, měl mokré vlasy, būlou kůili od pyšama měl přmilepenou na káži. Ležel na būmíe, jednou rukou svěral polštář, druhou būil přstě do matrace a káma el v agnii do polštářě. Věbec nevěmal okolě, obliěej měl zabořeně do polštářě a pešin, nebylo mu vidět do tvě. Harryho srdce vynechalo áder. Nevědl, co má; dělat. Āekal jen bezmocně, až Draco bude schopn ho věnat a bude mu moci dět lektvar. Necťtil se tady dobře, jakoby vnikl až přm-liš do soukromě jiněho álovka. Nikdy Draca neviděl takhle zblězka, byl to zvláštně pocit. Přměnělel, co by mu kromě lektvaru mohlo pomoci přměnět takhle muka, když vtom se Dracovo tělo uvolnilo a přst povolila sevřeně, jeho náu přm el v plě. Harry se naklonil a

položil mu ruku na rameno. Cítil pod mokrou kůži, jak je Dracovo tělo rozpálené. Draco pohnul hlavou a upřel na něj oteklé oči. Harry ruku stáhl.

Když se Dracovi podařilo zaostřit pohled a uvědomil si, kdo se nad ním sklání, zatvářil se vyděšeně a chtěl se vzpámit do sedu, klekl si na všechny čtyři, ale končetiny se mu neovladatelně roztáhly a on bezmocně padl zpět na postel.

"To je dobré, nemusíš se bát, já jsem ti jen přišel dát lektvar a zase půjdu," uklidňoval ho Harry a snažil se zamezit dalšímu jeho pokusu utáct. Zbytečně ho vyčerpávaly a pokud měla Molly pravdu, bude jeho utrpení trvat minimálně několik dalších hodin. Harrymu bylo v téhle situaci velice nepříjemné, ale nemohl odejít. Nechtěl, aby Draco umřel. Byly možné chvíle, kdy si to přál, ale ta doba už je dávno pryč.

"Počte, co tady probíhá dál?" vydechl Malfoy unaveně ochraptěle hlasem a silou potlačoval pláč. Harry si podal sklenici s lektvarem z nočního stolku a sedl si na postel. Blonďák sledoval vyděšeně každé jeho pohyby.

"Molly se musela jít vyspat, byl jsem už vzhůru a tak jsem já nabídl pomoc," vysvětloval přemotně a snažil se nedat na sobě znát nervozitu.

"Nemusíš tu být, musíš to pro tebe být dost na obtíž, já to zvládnu" zarazil se a jeho tělo se prohnulo v křeči. Obrátil se na záda a začal si drásat levé paštěm dlovní. Harry zahlédl na kůži krev. Rozhodl se rychle jednat. Odložil lektvar, popadl Draca za zápěstí a přitiskl je k posteli. Napětí skoro ani nedělal a čekal, až křeč přejde. Draco měl ale velkou sílu, i přesto, že byl smrtelně vyhublý. Aby ho Harry zvládl, sedl si na něj obkročmo a zatáhl ho vlastním tělem. Po chvíli sebou Draco cukal přestě.

"Pottere, slez ze mě," zašeptal. Harry se přesunul na úhledí a marně mu začervenaly tváře. Draco zamrkal a unaveně si utíral pot z čela, ať už pal ho, jak mu tekl do očí. Harry vzal ručník, namočil jej ve studené vodě, kterou mu Molly připravila a utímel Dracovi opatrně čelo.

"Víš, opravdu tady nemusíš být," vyhrkl Draco rychle jakoby se bál, že ho znova přeručí bolest. Harry nevěděl, jak ho donutit, aby si s ním nedělal starosti a nesnažil se přeměnit ním hrůtu si na hrdinu. Věděl ale, že by se asi choval stejně, kdyby se jejich role vyměnily.

"Já chci," řekl jen prostě a zahlédl v Dracových očích záblesk, než se zavěšely přímě další chvatu. Harry musel opat Dracovi bránit vlastním tělem, aby si neublížil, jak sebou házel a drásal si ruku, kde Harry tužil epicentrum bolesti. Když ho Draco opat vněmal, šel rychle po lektvaru a přidržel ho Dracovi u úst. Ten se ho snažil vypít, ale rozkálal se. Harry mu nadzvedl rukou hlavu. Draco po něm stěmelil vražedný pohledem. Když lektvar vypil, otočil se zády k Harrymu a prudce oddechoval. Harry si prohlédl svoji mokrou ruku, kterou se dotýkal Dracových vlasů a připadal si jako z jiného světa. Uvědomil si, že i on sám je zpocené námahou. Chtl odejít, ale najednou se Dracovo dýchání začalo zrychlovat, přerušit zastávkou a pak se

pozvracel. Harry oběhl rychle postel z druhé strany a zlostlivě Draca chytil za rameno. Draco se chtěl vytrhnout, ale zase se vyzvracel přes okraj postele Harrymu k nohou.

Harry ho jen hladil po mokrých vlasech a absolutně nevědl, co má dělat. Připadal si k ničemu. Vždy když se Draco začal dít, pomohl mu se nahnout přes okraj postele, aby se neudusil a mezi zvracením ho utěšoval. Když se zdálo být po věku, položil Draca na postel a donutil ho lehnout si na bok. Draco se potom snažil ho odhánět, slabě ho odstrkoval rukou a něco mumlal, ale Harry se nenechal vyhnat. Vědl, že Draca nemůže nechat samotného. Měl ho hlídkou a vyčistil podlahu. Rychlým accio přivolal jedno ze svých pyram. Vědl, že se chystá udělat něco, co mu Draco do smrti nezapomene. Harry ale využil toho, že se nemohl bránit. Když zrovna nebyl v křesle, byl velice slabý. Harry ho obrátil na záda a jako malému dítěti mu začal svislekat propocenou košili. Draco byl jako hadrově panenka. Harry se zarazil když zahlédl zraněná - na jeho levém předloktí. Přitom pohledu se mu zhoupl žaludek. Bylo to něco jako spálenina a proleženina zároveň, navěc krvácela po tom, co ji Draco dráhal nehty. Setmel opatrně krev a rýnu obvězal, aby si ji Draco nemohl dráždit. Sám po své košili od pyramy a věšiml si, že se Draco těse od hlavy k patě, co nejrychleji mu ji oblékne a chytí mu sundat pyramu kalhoty. Draco se začal bránit ze všech sil. Harry horečně přemýšlel, jak to udělat, aby mu mohl převléct i kalhoty. Přikryl ho peřinou a strčil pod ni ruce, aby mu kalhoty svlékl. Draco se už nebránil. Harry ho nemohl spatřit nahoto, protože byl zakryt. Buď to byl Draco schopen zkousnout a nebo byl přelíhavě vyčerpan na to, aby protestoval. Harry mu stáhl kalhoty a natáhl své tak, aby se ho co nejmně dotýkal. Věšiml si, že jsou jeho kalhoty Dracovi žalostně krátké. Nemohl mu ani zapnout knoflíky u košile, byla Dracovi prostě malá. Harry ho zakryl až po krk. Vyčerpaně si sedl vedle postele a položil si hlavu na kraj. Tohle bylo jeho narození ráno.

2. II

Harryho vzbudil jemný dotek na rameni, byla tu Molly. Musel na chvíli usnout, zvedl unaveně hlavu a opatrně vstal.

"Harry, jak je moje dítě, že spí?" zeptala se polekaně. Harry se zarazil, opravdu bylo v ložnici podivně ticho. Honem přiskočil k Dracovi, který ležel stále ve stejné pozici, a poslouchal u jeho uší, zda dýchá. Když ucítil na uchu Dracův vědech, zavěšel odev a oddechl si. Molly ho s obavami pozorovala.

"Mám je. Nevím, jak je moje dítě, že usnul. Ale musí to být děkuji tomu lektvaru... Nebo je taky moje dítě, že se proděly mezi záchvaty prodávájí -" přemýšlel Harry nahlas. Celou dobu mluvili velice potichu, aby nerušili Dracův vzácný odpočinek.

"Harry, máš je; klidně jít, děkuji ti za pomoc," řekla Molly a dala mu pusku na tvář. Harry se podíval na hodinky, bylo teprve deset dopoledne.

"Dlouho jste si nepospala, dneska v noci tu budu já," rozhodl nekompromisně, když viděl její tmavé kruhy pod očima.

"Ale Harry, to přece není nutné, obětoval ses dost," protestovala

Molly. Harry svraňtil Ā•elo a uvĀ>domil si, Ā¾e tu byl vlastnĀ>rĀ;d.

"Molly, ale to nenĀ- Ā¾Ā;dnĀ; obĀ>ĀŹ, s Malfoyovou bolestĀ- zmizĀ-dalĀ;Ā- stopa, kterou po sobĀ> Voldemort zanechal, pokud tomu mĀ-Ā¾u pomoci, jsem jedinĀ> rĀ;d," vymĀ½Ā;lel si. Ve skuteĀ•nosti moc dobĀ™e vĀ>dĀ>l, Ā¾e ho tolik nezajĀ-mĀ; Voldemort jako spĀ-Ā; Draco sĀ;m. Aby Molly nemohla protestovat, dodal jeĀ;tĀ>:

"Dal jsem mu svĀ© pyĀ¾amo, hodnĀ> po lektvaru zvracel, rĀ;nu mĀ; zavĀ;zanou, budu tady v osm." A vyĀ;jel ze dveĀ™Ā-.

Harry se zamyĀ;lenĀ> odĀ;oural do svĀ© loĀ¾nice, kde si vysvlĀ©kl pyĀ¾amo a Ā¾upan. Ve sprĀ;je pĀ™emĀ½Ā;lel o dneĀ;nĀ-m rĀ;nu. VĀ>dĀ>l, Ā¾e jednou musĀ- dojĀ-t ke konfrontaci mezi nĀ-m a Malfoyem, bydleli pĀ™ece ve stejnĀ©m domĀ>, ale nebyl pĀ™ipraven na to, Ā¾e to bude tak brzo a za tĀ>chto okolnostĀ-. StĀ;le byl v Ā;oku a jeho mysl byla plnĀ; dojmĀ-. NechĀ;pal, proĀ• mu na Dracovi tolik zĀ;leĀ¾Ā-. RĀ;no se Molly nabĀ-dl, aby jĀ- odlehĀ•il, nerad ji vidĀ>l, jak pracuje nadoraz. Mohl na dneĀ;nĀ- rĀ;no zapomenout, nechat Molly, aĀŹ o pomoc poĀ¾Ā;dĀ; Hermionu nebo Artura, ale nechtĀ>l. PotĀ™eboval prostĀ>bĀ½t souĀ•Ā;stĀ- toho vĀ;eho. ZĀ•Ā;sti opravdu touĀ¾il vypudit pozĀ-statky VoldemortovĀ½ch Ā•inĀ- z jejich Ā¾ivotĀ- jednou provĀ¾dy, ale zĀ;roveĀ^ mu bezmocnost a bolest ukĀ;zala dosud skrytĀ© strĀ;inky Dracovy osobnosti. Harry vĀ¾dy doufal, Ā¾e je v Malfoyovi nĀ>co vĀ-c neĀ¾ zlo. Tehdy kdyĀ¾ byl svĀ>dkem jeho kolapsu a vidĀ>l ho poprvĀ© breĀ•et, zaĀ•al tuĀ;it, Ā¾e vĀ;je nenĀ- tak Ā•ernobĀ-lĀ©, jak si naivnĀ> pĀ™edstavoval. V BitvĀ> se ukĀ;zalo, Ā¾e nedokĀ;Ā¾Ā- nechat jeden druhĀ©ho zemĀ™Ā-t. Riskovali dokonce oba Ā¾ivot, aby zachrĀ;nili toho druhĀ©ho. VĀ;ichni je doposud povaĀ¾ujĀ- za nepĀ™Ā;tele, ale Harry vĀ>dĀ>l, Ā¾e uĀ¾ jimi nebyli dlouho pĀ™ed Voldemortovou smrtĀ-.

OblĀ©kl si dĀ¾Ā-ny a Ā•ernĀ© triĀ•ko a duchem nepĀ™Ā-tomnĀ½ doĀ;el do kuchynĀ>. U plotny se smĀ;li Ron a Hermiona, kteĀ™Ā- se zĀ™ejmĀ>ujali pĀ™Ā-pravy obĀ>da. Ron si ho vĀ;iml a hodil po nĀ>m kousek okurky.

"PoĀ• nĀ;m pomoci, ospalĀ•e!" zaĀ¾ertoval. Hermiona ho sjela kĀ;ravĀ½m pohledem.

"DobrĀ© rĀ;no, Harry, jak ses dneska vyspal?" ptala se se zĀ;jmem a mĀ;vla hĀ-lkou nad hrncem, ze kterĀ©ho se zaĀ•ala linout nĀ;dhernĀ; vĀ-nĀ> smaĀ¾enĀ© cibule. Harry se posadil a nalil si Ā;Ā;lek kĀ;vy.

"Abych pravdu Ā™ekl, ne moc dobĀ™e, a vy dva?" zĀ-vl a zakousl se do jableĀ•nĀ©ho kolĀ;Ā•e.

"StĀ;lo to za prd, slyĀ;el jsi ten kĀ™ik? NechĀ;pu, proĀ• ho tady musĀ-me trpĀ>t! Slizoun jeden. Mamka je ztrhanĀ; a k Ā•emu to vĀ;echno je?" vyprskl naĀ;tvanĀ> Ron. Harry zaĀŹal ruce v pĀ>st, jak mĀ-Ā¾e bĀ½t jeho nejlepĀ;Ā- kamarĀ;d tak neskuteĀ•nĀ> zaujatĀ½. Hermiona byla stejnĀ©ho nĀ;zoru.

"Ronalde! NemyslĀ-Ā;, Ā¾e uĀ¾ bylo dost tĀ>ch hloupĀ½ch her? TeĀ• je na Ā•ase, abychom se vĀ;ichni semkli a zaĀ•ali koneĀ•nĀ> Ā¾Ā-t bez strachu a nenĀ;visti!" vyjela po nĀ>m a zapomnĀ>la na jĀ-dlo, kterĀ© se zaĀ•alo pĀ™ipalovat.

"Nedokážu pochopit, jak máš tak snadno hodit za hlavu věchno, co ti udělal, co nám všem udělal!" zuřil Ron. Harryho zášklabala bolet hlava.

"No, to je toho, tak jsme po sobě křivili nadávky, já mu za to taky dala přestávkou. Nepostavil se snad na konci na naší stranu?"

"To si neuvědomuješ, že moje sestra kvůli nám měla umřít?" hleskal Ron.

"Ten den kdy jsi dal Lucius Malfoy, ne Draco. Lucius je mrtvý," připomněla mu klidně.

"To je jedno, je to jedna a tažká pakáž," ohrnul nos Ron. Harry otevřel překvapeně pusku, než se mu zalilo takhle zle.

"Rone, slyš, co říkáš?" vyhrkl Harry, který rozčileně mstval. Ron zaklel a chtěl odejít. Harry ho chytil za ruku.

"Nikam nejdeš, připravíme spolu oběd a ty se uklidniš, Malfoy tě nijak neobtěžuje a o svoji mámu se neboj, já se s ní v pátek o něj státně," uzemnil ho Harry, vzal do ruky nádobu a začal krájet zeleninu na salát. Mia běhala k hrnci zachraňovat co se dalo. Ron upustil ohromeně křátek a zapomněl na svůj vztek.

"Cože? Ty? Proč?" zasypával Harryho dotazy. Mia vzhlédla a usmíla se.

"Vidíš, kdy dokáže Harry zakopat vaše nou sekyru a chovat se normálně, tak máš i ty."

"Zakopat co?" divil se Ron. Mia zakroutila hlavou a zamumlala něco o mudlovském vězení.

"To je jedno, pojďme dodělat to jídlo, ať jsme hotoví, ať můj můj budou ostatní na oběd," vyzval je Harry a tak se dali do práce.

K obědu přišel z práce Artur, profesorka McGonagallova, která dnes odjela do Bradavic, Ginny s Georgem a jako poslední přispěla udělaná Molly. Harry pomáhal Hermioně podívat jídlo, Ron se totiž ihned dal do toho a zapomněl na celou svatbu. Všichni chvíli omýkali, maso s brambory i Harryho salát. Molly potichu diskutovala s Minervou o Dracově zdravotním stavu, Harry napísal uši, ale neslyšel nic, protože George bavil celou stůl vtípky a Ron s Ginny se hlasitě šeptali. Artur celému stolu vyprávěl, co bylo nového v práci a laskavě podrobně, co má v plánu odpoledne. Minerva se všemi sdělila své plány na obnovení Bradavic a vyjádřila přání, aby se Mia, Ron a Harry vrátili do školy. Všichni zděšně se považovali za samozřejmě, že se tak stane, ale Harry si nebyl jistý, zda se chce do školy vrátit. Artur se s nimi rozloučil jako první a vrátil se na ministerstvo. Minerva se tak chystala odejít, dala Molly za jídlo a přistoupila ke krku. Hermiona s Molly vřivili křiku a krájkali koláče, všichni ostatní se přesunuli do obědvacího pokoje. Nyní již šel editelka si Harryho zavolala k sobě.

"Pottere!" Harry si nemohl pomoci a pádipadal si jako malý kluk.

"Ano, paní- profesorko?"

"Pottere, ráda bych vás požádala, abyste panu Malfoyovi předal tento dopis, a bude schopen si ho přečíst. Je v něm pozvání do sedmého ročníku," dořekla a vrazila mu dopis do rukou. Harry se na ni zamračil podval, divil se, že dopis nedala Molly. Ředitelka se ale jen zatvářila spiklenecky, otočila se na podpatku a vstoupila do krbu. Harry tam tupě stál a pozoroval, jak mizí v plamenech. Zastrčil dopis do kapsy a šel pomoci Hermioně s kouvou.

Když seděli v obědvacím pokoji a spokojeně odpočívali po dobrém obědě, zazněl z Dracovy ložnice výkřik. Molly s Harrym zřove vyskočili z křesla. Harry byl ale rychlejší a utíkal nahoru. Zaslechl ještě Rona, jak se udiveně ptá, co se to s ním děje. Když doběhl k Dracovi do pokoje, našel ho ležet na zemi. Draco křičel jako smysl zbavený. Harry k němu poklekl a podložil mu hlavu, snažil se ho uklidnit konejšími slovy.

"To bude v pořádku, zase to přejde, neboj," snažil se mluvit klidně. Draco si uvědomil jeho přítomnost.

"Zabij mě," prosil opatrně. Harrymu naskočila husí kůže. Bože, co máš dělat, co když mu umře v náruči? Rozhlédl se beznadějně kolem sebe a hledal někoho, kdo mu řekne, co máš dělat. Ale nikdo tady nebyl, byl na to sám.

"Ne, to neřekneš, přejde to! Vydrž!" prosil Draca a snažil se sám tím slovem vrátit. Harrymu tekly po tvářích slzy. Ještě dlouhé hodiny tu seděl a trpěl s ním. Skřepal zuby, utíral pot, zadržoval Dracovi ruce, když si chtěl ublížit a nabídl mu náruč, když bylo potřeba. Draco se chytil jeho trička, když brečel a Harry cátil, jak mu tričko vlhne slzami. Byl to neuvěřitelně zvláštní pocit. Molly tu byla snad stokrát a báhala sem tam s listy mi ručníky, vodou, obvazy a lektvary, ale nic nepomáhalo. Bolest se zdála být horší a horší. Harry si s ním nikoli krát vyměnil ústarianý pohled a oba mysleli na nejhorší. Když nastala venku tma a Harry měl pocit, že s ním omdlí, prohnulo se Dracovo tělo tak, že mu praskly žebra. Harrymu tekly po tvářích slzy proudem, pádipravoval se na to, že mu Draco umře v rukou. Vtom křičela pominula a Draco se zhroutil. Molly k nim poklekla na zem a oba dva šekali, co se bude dít. Harry se snažil nahmatat tep, když se mu to konečně podařilo, Draco se pohnul.

"Je to pryč....," vydechl a omdlel. Harry s Dracem v náruči seděl ještě dlouho na zemi a vzpomínal na se.

3. III

Harry ještě dlouho seděl na zemi s Dracem v náruči a nepřítomně zřel do zdi. Molly báhala kolem a vyměňovala povlečení na posteli za listy. Harry byl vyčerpaný, plný dojmů, v hlavě měl zmatek. Musel se neustále vracet k okamžikům, kdy se ho blonatý chlapec držel za tričko a plakal.

Nikdy by nepomyslel, že naco takového zaíje zrovna s Malfoyem. Bylo to intimní-. Harry na sebe byl pyšný a páipadal si dleí. Jakmile byla Molly hotová, vyzvala ho, aby Draca položil na postel. Harry ho z posledních sil uložil do peřin a zakryl, vypadal tak zranitelně, skoro až křehce.

"Harry, drahoušku, co já bych si bez tebe počala. Pojď, Hermiona nám schovala věci a uvažila kvůli, potěbuje si odpočinout," chytila ho za rameno a Harry po krátkém zaváhání odtrhl pohled od postele a šel s ní dolů.

Hermiona seděla u stolu a nedokavala na něj. Když spatřila Harryho vřaz, na nic se neptala. Nandala mu jídlo a nalila kvůli. Upřála pohled na jeho triko. Harry vřděl, že dlouho mlčet nevydrží.

"Klidně se ptej, Mio," svolil unaveně, zatvářila se uraženě, ale zřdavost u ní zřtřila.

"Harry, proč jsi celě mokrě?" Harry se musel pousmít, tuhle otřzku neekal.

"Ehm, krev, pot a slzy," zřertoval a zachtělo se mu dlat tajemného. Navěc ctil, že by nřsledoval dlouhě vřslech plně samolibého šklebeně, pokud by přiznal, že Malfoy mu breel v nřruě. Ne že by si nebyl jistě, že se to Mia dozvě od Molly. Ale mohl tu chvěli oddělit, ctil se koneckoncě přě-ěrně unaveně.

"Takže zřchvaty přeěly? Kletba už pominula?" obrřtila se Mia na Molly, když viděla, že z Harryho nic nedostane. Chvěli si povědaly, Harry seděl mlěky u věěe, která se ani nedotkl a jenom srkal horkou kvůli. Opřt se snažil utě-dit myřlenky a pocity třkajě-cě se mladého Malfoye, nesněš el chaos, nesněš el, když si nebyl jistě, co věbec cětě. Hermiona se na něj ho culila a jemu bylo jasné, že ona má perfektně počtědek v tom, co Harry cětě. Tohle taky nesněš el, věechno jě vědycky dolo dťě-v. Páipadal si jako v pasti. Slyš el, jak ho Molly vychvaluje do nebes za to, že jě tolik pomohl.

"Harry, mášš; máj obdiv, muselo to pro tebe břit hodně těěkě," pokusila se ho Mia vtřhnout do hovoru.

"Hm, bylo to věerpěvajě-cě. Přjdu si asi lehnout, v noci ho budu kontrolovat, Molly, klidně břitě spřit," chrřil Harry a dal se na řtěk. Nemohlo mu uniknout, jak se ty dvě po sobě poděvaly.

Prvně, co udělal, když za sebou zavěmel dvě své lože, bylo, že si nastavil klasické mudlovské buděk na přlnoc. Nikdy se nenaušil počtědně budicě kouzlo a byl si jistě, že šm se nevzbudě, aby š el Draca zkontrolovat. Sedl si na postel a horeěně přeměš el. Co sakra věichni vidě tak divného na tom, že poměhš; Molly? Poměhal jě počte s mnoha raněněmi, co je teě tak jiněho? Je to Malfoy, to je jině. Harry si musel přestat nalhěvat, že poměhš; Molly, chtěěl poměhat Malfoyovi. Nesnesl, aby si páipadal nechtěně a šm. Harry tenhle pocit zně; zatraceně doběe a uvědomil si, že s bloněš;kem soucětě. Proě mu tedy věichni naznaěovali, jak moc se musě obřtovat, když o něj peěuje. Jakoby se snad Harrymu mělo dlat špatně nebo

jakoby kvůli kolnám a arvátkám měl nechat Draca umřít. Harry byl natvaně a nechápal, proč si o něm jeho přátelům myslí, že je takhle povrchní. Draco nenáje jejich nepřátel, možná by mohl být i přátel. Harrymu se přáteli tak myšlenice rozbušilo srdce a rozhodl se, že pro dnešek bylo přátelům len o Malfoyovi dost.

Když zazvonil červeně budík na nočním stolku, vyskočil Harry vyděšeně do sedu a snažil se vzpomenout si, proč ho včera nastavil. Usnul oblečen a ani si nevybavil, jak se dostal do horizontální polohy. V koupelně si opláchl obličej studenou vodou a trochu se napil. Sešel do kuchyně, nalil do džbánku džus a nesl ho nahoru k Dracovi do ložnice. Někde, nechtěl ho vzbudit. Vpláhl se dovnitř a rozsvítil lampu na nočním stolku, kam neslyšně položil džbán. Vyhábal se pohledu na blonatého ospalce. Když na něj stočil pohled, postehl červeně skvrnky v Dracově tví. Obličej měl plně malých modřinek. Jeho lícň-kosti nezdravě vystupovaly a měl popraskané rty. Harry nad ním stál a přátelům lelel, jestli ho má vzbudit a donutit ho se napít. Draco pootevřel oči a mhouřil je proti světlu.

"Pottere?" vyšlo z jeho úst, jeho hlas zněl jakoby propil několik nocí v kuse. Harry sebou polekaně trhl. Postehl nevytěnou otázkou v Dracově hlase.

"Nesu ti džus, mimochodem dobrá ráno," Harry se najednou cátil ústně a nevěděl proč. Neměl ale zrovna chuť přátelům let, jestli se zbláznil.

"Pottere, je noc," opravil ho unaveně, ale v jeho hlase zazněl nějaký znak pobavení a úlevy. Musel to být nějaký pocit zbavit se tak přátelům žerné bolesti.

"Máš pravdu," zasmál se Harry, tohle byl ten starý Malfoy. Nalil džus do sklenice a podal ho Dracovi. Ten chvilku váhal.

"Nená otráveně, proč bych tady s tebou potil krev, abys přeměnil a pak tě otrávil pomerančovým džusem?" neodpustil si Harry. Malfoy se uklíbil. Nemohl se sklenicí trefit k puse, ruka se mu táhla. Harry rozsvítil druhou lampu a přátelům držel mu sklenici u pusy. Draco se zatvářil zahanbeně. Harry si všiml jeho zkrvavených očí. Sedl si opat na židli.

"Hodláš tu sedět celou noc?" ptal se otráveně bloněk.

"Máš úplně krvavě bílé," ignoroval Harry jeho dotaz. Starostlivě se na Draca dával, i když on upíral pohled přátelům sebe.

"Nežkej," utrousil nepřátelům. Harry si uvědomil, že se asi Draco v zrcadle neviděl. Taky je možná, že chtěl do koupelny a nemohl tam dojít.

"Potřebuješ do koupelny?" zeptal se bez okolků. Draco na něj upířel vyděšeně pohled.

"S tebou?" zeptal se a dával se na Harryho jakoby zmagořil. Harry obrátil oči v sloup.

"Požď," sundal z Draca deku a stál u postele, dokud nevstal. Chytil

ho pod pař- a doprovodil ke dveřm na zchod. Draco celou dobu brblal o tom, jak Harry zneuř-v jeho slabosti a toho, že se nemě-ě brnit. Když byl hotov, došel k umyvadlu a umyl si obliěej, vzhlědl a prohlě-ěl si ěokovaně svěj odraz v zrcadle.

"To je sě-la," vydechl. Harry stěil celou dobu vedle něho.

"To zmizě-," utě-ěoval ho Harry. Draco se na něj uěklě-bl v zrcadle.

"Ty vypadě; ě hě-ě neě jě," prohlěsil spokojeně a nechal se odvěst zpětky do postele. Namahavě pěitom oddechoval. Harry mu pěi pohledu do zrcadla musel dět za pravdu, byl celě zeleně, mě-l kruhy pod oěima a ěplně rozčuchaně vlasy.

Harry se opět posadil na ěidli vedle postele, i když na něj Draco upě-ral pohled, kterě jasně ěě-kal Uě jdeě?

"Vypadě; adekvětně tomu, co jsme tady posledně dva dny zaěili," zvěněl Harry. Draco nebyl změnou těmatu naděeně.

"Byl jsem hodně mimo, tak doufě; ě jsem se nechoval ně-jak _nepěmedloěeně_, " vyplivl to slovo jako naděvku. Harry se musel usmět.

"Choval ses naprosto pěimě-ě smrtelněm bolestem," napodobil Harry Dracovo vyjaděmově-ně- a zvedal se, že si pějde zase lehnout.

"Pěijdu ve ětyěi," prohodil. Nebyl si jistě, jestli neblouzně-, ale skoro by pěě-sahal, že slyěel tichě dě-ky.

4. IV

Tuěil, že uě neusne, ale pěesto byl naětvaně a zoufalě. V hlavě se mu nekontrolovatelně mě-sily myělenky a on se je marně snaěil zahnat a pěivolat spěnek. Pokud k sobě mě-l bět upě-mně, bylo mu jasně, že mě; neskuteěnou radost a je po dlouhě době ěěastně. To samo o sobě byla pozitivně zprěva, jen kdyby to nezpě-sobil Malfoy. Sakra. Aby toho nebylo mělo, těěil se aě ho zase uvidě-. Jeětě jednou sakra. Dlouho se snaěil hledat vysvětleně- pro to, co cě-til, ale pak to vzdal. Pěed ětvrtou se zvedl a po ěpiě-kěch se plě-ěil do Dracovy loěnice. Když otevěel, zjistil, že je rozsvě-ceno a postel přězdně. Harry se polekal.

"Malfoyi?" zavolal potichu a vydal se ke koupelně.

"Tady jsem," ozvalo se dutěm hlasem z rohu. Draco sedě-l v kěesle u okna v tmavěm koutě. Harry namě-ěil hělkou na druhou lampu a rozsvě-til ji. Spatěil Draca jak sedě- zhrouceně v kěesle a těese se.

"Dě-je se ně-co?" zeptal se Harry a sedl si na kraj postele.

"Jsi tady brzy," vyhnul se Draco odpovědi. Harry zvedl jedno oboě-ě-.

"Ne," odpověděl Draco na jeho otázku naštvaně. Bylo zřejmě, že se lže. Harry viděl, že je něco v nepořádku a nehodlal to nechat jen tak. Jeho pohled ale upoutalo pyšně, který měl pošťákl Draco na sobě a který mu bylo pošťákl stejně žalostně malý.

"Měli bychom ti sehnat jiný pyšně, tohle je moje a moc ti nesedí," zařekoval Harry, Draco mlčky a stále upíral pohled přes sebe na zem a objímal se rukama. Ani se nepohyboval nad tím, že měl na sobě Potterovo pyšně. Harry se sehnul ke kufří, kde byly Dracovy věci. Molly ho sem nechala dnes předminutou z Malfoy Manor. Bylo to divně sahat na Malfoyovy věci, Harry se po něm nikoli rád ohlídl, ale Draco neprotestoval. Našel zeleně proužkované kalhoty a košili, usoudil, že to musí být pyšně a zavěšel kufří. Věť zoslovně došel ke křeslu a podíval věci bloněškově, ten ovšem nijak nezareagoval.

Harrymu se propadlo srdce až do žaludku, když zjistil, že Draco brečel. Stál s nataženou rukou nad křeslem a nebyl s to se pohnout. Dracovi muselo být věšně zle, když si dovolil přes Harrym brečet, jeho tělo se otřásalo tichými vzlyky a v Harryho pyšně vypadalo předně žalostně. Harry to nechtěl zhoršit. Tentokrát ne. Odložil pyšně na postel a klekl si ke křeslu, snažil se navázat ošně kontakt, ale Draco se mu pohledem zarputile vyhýbal.

"Draco?" oslovil ho trochu křivě. Křestně jméno zabralo a jmenováně udivně zvedl hlavu a pozoroval ho usazeně ošně.

"Co se děje?" zkusil se znova zeptat Harry. Draco chtěl znova uhnout pohledem a ignorovat ho, ale Harry ho chytil za bradu a předminut ho děvat se mu do ošně.

"Běž přě, Pottere," zavzlykal zahanbeně, ale Harryho ruku neodstrčil. Harry viděl zmetelně kašdou skvrnku na jeho obličejě a kašdou řěhu na jeho rtech. Měl potěže s děčněněm.

"Opravdu máš jětě přě?" Doufal, že to Draco nemysle věně a že si snad vzpomene na to, že mu Harry už mnohokrát nabídl svoji něřě, když se změtal v bolestech.

"Ne," zavzlykal Draco. Harrymu to stěilo a objal ho. Bloněatě chlapec už nic nepředstěral a zhroutil se mu do něřěně.

Když Dracě v plěně ustěval, Harry si uvědomil, že ho tlaěně kolena. Pošťákl klečel přes křeslem a Draco byl předehnutě a hlavu měl na jeho rameni. Jemně se odtěhl a upěšel na uplakaněho chlapce tězavě pohled.

"Řekně mi, co se stalo?" zeptal se opatrně a trpělivě ěkal. Draco dlouho mlčky a hledal slova.

"Jsem šěm...", zněla strěně odpověě. Harrymu bleskla hlavou věěchna ta lěta, když si předěpal tak moc šěm. Když ěil u Dursleě, dal by věěchno za to, kdyby mu někdo ěekl, že šěm něně.

"Nejsi, jsem tady - teda, když budeš chtě-t," koktal neohrabně a

začervenál se. Počítal se ale neochvějně dával Dracovi do očí. Ten ho nevěcně zkoumal a kulil na něj oči.

"Nemusíš to říkat, já jsem-," vzpomáтал se a jeho pohled zesmutněl.

"Ne, tak to není-," kroutil Harry hlavou, "myslel jsem to vážně." Mlčky čekal na odpověď, na rozhodnutí zda má být Dracův přítel. Draco přikývl a tvářil se jako ve snách. Harry byl šťastný. Zvedl se na nohy a vzal do ruky pyramu.

"Chceš zase pomoci?" zeptal se a táhl Dracovi pyramu podíval.

"Zase?" zeptal se blonk s náznakem paniky v hlase. Harry si zkoušel ret, Draco byl tedy mimo, když ho Harry přeměnil.

"No, byl jsi mokrý a táhl ses. Ale byl jsi zakrytý, nic jsem neviděl!" dodal honem, když viděl zděšeně v jeho očích.

"Děky, Pottere," řekl Draco a Harry na něj udiveně zřel s otevřenou pusou. Tohle nečekal. Blonk se zvedl a vydal se do koupelny, po cestě zakopl a Harry ho taktak zachytil. Když vyšel z koupelny ve svém vlastním pyramu, podal Harrymu s tichým děky jeho pyramu a lehl si zmořeně na postel.

"Máš hlad?" zeptal se Harry na první věc, co ho napadla. Draco se chvěli zamyslel a pak zamumlal do polotmě "jo".

"Za chvíli jsem tady," vyhrkl Harry a běžel do kuchyně. Tam si vyčerpáně sedl na židli a položil hlavu na ruce. Uvědomil si, že stále drží pyramu, která má Draco na sobě. Vzal košík a přitiskl si ji k obličeji. Byla cítit směsá-potu, šišákho prádla a levandule. Harry byl oplně omámen. Když si uvědomil, co dělá, odhodil ji na stůl jako by se spálil. Srdce mu spláchně buřilo. Co se to děje?

"Klid," promlouval sám k sobě a snažil se se sebrat. Opekl štymi toasty a namazal je džemem. Připravil konvici zeleného šáje a do druhé ruky popadl talíř. Pohled mu padl na to prokleté pyramu na stole. Nechtěl, aby ho někdo našel a tak vše položil a odlevitoval ho k sobě do pokoje. Teprve potom se nákolikrát zhluboka nadechl a vydal se zpět do Dracovy ložnice.

Když otevřel, Draco počítal ležel na břiše s obličejem zabořeným v peřinách. Harry nalil šáje do dvou hrnků a Draco se namáhavě posadil. Harry mu podal hrnek a nabídl toast, Draco si jeden vza do ruky a hladově se do něj zakousl. Harry se musel pousmát. V tichosti pozoroval, jak Draco snědl všechny štymi toasty a začal se mu zavěrat oči. Zvedl se, že ho nechá spát. Draco se po něm zmáteně podíval přivřeněma očima.

"Dobrou," řekl Harry. Bylo pět ráno. U dveří se otočil a zjistil, že Draco spí. Vydal se do svého pokoje vstá-c svém bláznivě myšlenkám.

End
file.